

**UNIVERZITA JANA AMOSE KOMENSKÉHO
PRAHA**

bakalářské kombinované studium

2011 – 2012

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Halka Menčíková

Obce v kontextu veřejné správy

Praha 2012

Vedoucí bakalářské práce:

JUDr. Zdeněk Fiala

JAN AMOS KOMENSKÝ UNIVERSITY PRAGUE

Bachelor Combined (Part time) Studies

2011 - 2012

BACHELOR THESIS

Halka Menčíková

Municipalities in the context of public administration

Prague 2012

The Bachelor Thesis Work Supervisor:

JUDr. Zdeněk Fiala

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená bakalářská práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracovala samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpala, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v univerzitní knihovně.

V Dobré Vodě dne 13. března 2012

Halka Menčíková

Poděkování

Chtěla bych poděkovat JUDr. Zdeňku Fialovi za odborné vedení, za pomoc a rady při zpracování této práce.

Anotace

Bakalářská práce se zabývá obcemi a jejich postavením ve veřejné správě. Cílem je deskripční metodou představit obec a základní přehled o organizačních složkách obce se základními činnostmi správních orgánů. Dále vytýčení její samostatné a přenesené působnosti. V návaznosti klasifikovat kontrolu obcí podle vybraných kritérií.

Klíčové pojmy

Občan, obec, působnost, správa, samospráva, území, veřejná

Annotation

This thesis deals with the municipalities and their position in public administration. The aim of the thesis is a description of community, and introduce a basic overview of the organizational components of the core activities of the municipality administration. In addition, separate and demarcate its delegated powers. Following control of municipalities classified by selected criteria.

Key words

Citizen, municipality, management, autonomy, territory, public

OBSAH

OBSAH	7
1 ÚVOD	9
2 VÝVOJ VEŘEJNÉ SPRÁVY OD ROKU 1990	11
3 SPRÁVA.....	13
3.1 Veřejná a soukromá správa.....	14
3.1.1 Subjekty veřejné správy	16
3.2 Státní správa a samospráva.....	17
4 STÁTNÍ SPRÁVA.....	20
4.1 Ústřední správa	20
4.2 Územní samospráva.....	21
4.2.1 Kraje	22
4.2.2 Obce.....	23
4.2.3 Města	23
4.2.4 Městys	23
4.2.5 Statutární města	24
4.2.6 Praha.....	24
4.3 Orgány obce.....	25
4.3.1 Zastupitelstvo obce.....	25
4.3.2 Rada obce	27
4.3.3 Starosta	27
4.3.4 Obecní úřad	27
4.3.5 Výbory.....	28
4.3.6 Komise.....	29
5 SAMOSTATNÁ PŮSOBNOST OBCE	30
5.1 Hospodaření obce	30
5.2 Spolupráce mezi obcemi.....	34
5.2.1 Regiony - mikroregiony	34
6 PŘENESENÁ PŮSOBNOST OBCE.....	36
6.1.1 Czech point.....	37
6.1.2 Matrika	38

6.1.3	Registr řidičů	38
6.1.4	Evidence obyvatel	39
6.1.5	Stavební správa - stavební úřady	39
6.1.6	Živnostenská správa	40
6.1.7	Správa školství	41
6.1.8	Správa kultury	41
6.1.9	Správa zdravotnictví	41
6.1.10	Správa dopravy	42
6.1.11	Správa policie	42
6.1.12	Ochrana životního prostředí	42
6.2	Pověřený obecní úřad	43
6.3	Obce s rozšířenou působností	44
6.3.1	Veřejnoprávní smlouva	46
7	DOZOR A KONTROLA	47
7.1.1	Dozor nad vydáváním právních předpisů v samostatné působnosti 48	
7.1.2	Dozor nad vydáváním právních předpisů v přenesené působnosti 49	
8	ZÁVĚR	50
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	52
	SEZNAM OBRÁZKŮ	55

1 ÚVOD

Hlavním cílem mé bakalářské práce je, jak samotné zadání napovídá, představit jaké postavení mají obce ve veřejné správě. Práce se snaží respektovat komplexnější charakter zkoumané problematiky. K dosažení vytyčeného cíle mi velice přispěla skutečnost v podobě zaměstnání v příspěvkové organizaci, jejímž zřizovatelem je obec Ostroměř a s tím spojený základní přehled o daném tématu. Vycházela jsem tedy nejen z odborných publikací a článků, právních předpisů, ale i ze samotné vlastní praxe. Důvodem, proč jsem si zvolila toto téma, je značně rozsáhlý okruh oblastí, do kterých určitou mírou územní celek, tedy obec, zasahuje, resp. ovlivňuje náš každodenní život.

Jak jsem již výše zmínila, cílem této práce je popsat jakou funkci má obec ve veřejné správě. Než začnu se samotným postavením obce a jejími úkoly ve veřejné správě, považuji za důležité nejprve nastínit historický vývoj správního systému, neboť je možné vycházet z předpokladu, že některé otázky a problémy související se soudobou podobou veřejné správy mohou mít již své hlubší historické příčiny. Další kapitola má za úkol objasnit co to vlastně je správa a veřejná správa. Systém veřejné správy je součástí dnešní demokratické společnosti. Tím se rozumí činnost, jež je uskutečňovaná výhradně ve veřejném zájmu a v mezích zákona, kterou realizují buď orgány státní správy, nebo orgány samosprávy a obce zastupují obě tyto složky.

V následujících kapitolách konkrétně vymezuji a stručně charakterizuji samotné obce. V případě výběru určitého územního celku mi po úvaze v těchto kapitolách přišlo vhodné vybrat si jako objekt svého zájmu oblast, odkud pocházím a mám k němu nejhlubší vztah, tedy Královéhradecký kraj dále město Hořice jako pověřenou obec a obec s rozšířenou působností. Ke konkrétnímu předvedení jakou územní část „obhospodařuje“ je vidět na vložených mapkách.

Dále považuji za důležité popsat orgány obce, které jsou základem obce samotné. Následující kapitoly pojednávají o samostatné působnosti obcí. Vzhledem k dnešní celosvětové krizi, se nelehká finanční situace nevyhnula ani sektoru veřejné správy, proto jsem kladla velký důraz na otázku hospodaření. Jak je v dnešní době zřejmé a aktuální, bez finančních prostředků nelze vykonávat ani veřejnou správu. Další část je věnována mnou vybraným oblastem přenesené působnosti, kterou zastávají obce. Výčet úkolů zaujímá velký úsek této práce, neboť alespoň nástin nám může usnadnit pochopení, v čem spočívá funkce dnešní územní správy. Poslední kapitola je věnována kontrole a dozoru nad územními celky.

Závěr práce obsahuje hodnocení a uvádím zde své názory na současnou podobu územní správy, a také návrhy na možné úpravy v organizaci územní správy

2 VÝVOJ VEŘEJNÉ SPRÁVY OD ROKU 1990

Pro lepší přehled ve vývoji organizace veřejné správy uvádím základní body změn ve veřejné správě od roku 1990.

Po svržení komunistického režimu v listopadu 1989 se začaly utvářet podmínky pro reformu veřejné správy. "*Orgány veřejné moci v území byly do roku 1990 národní výbory. Národní výbory působily prakticky jako orgány státu, i když formálně měly i svou zastupitelskou složku. Samospráva v obvyklém významu tohoto slova neexistovala.*"¹ Reforma veřejné správy se soustředila hlavně na její decentralizaci a to zrušením národních výborů a zřízením samosprávních obcí. Od svého vzniku v sobě obecní samospráva obsahovala i výkon určitých funkcí státní správy v přenesené působnosti. Krajské národní výbory byly zrušeny bez náhrady. Jejich kompetence přešly zčásti na ústřední správní úřady, zčásti na nově ustavené okresní úřady. Což se později ukázalo jako chybné a proto vytvořený stav neměl být stavem dlouhodobým.

V únoru 1992 byly projednány a přijaty návrhy pěti základních zákonů, které měly realizovat zemskou variantu územněsprávního uspořádání. Těmi byly: návrh novely zákona o obcích, návrh zákona o zemské samosprávě, návrh novely zákona o okresních úřadech, návrh zákona o statutárních městech a městech se zvláštním postavením a návrh novely zákona o hlavním městě Praze. Dne 3. prosince 1997 byl přijat ústavní zákon a tedy zřízeno 14 vyšších územních samosprávních celků.

Krajská zastupitelstva začala vykonávat svoji činnost od 1. ledna 2001. Byl zvolen jednotný model veřejné správy, což znamená, že krajský úřad působí v rámci krajské samosprávy a obdobně jako je tomu na úrovni obcí, vykonává úkoly samosprávy a současně i přenesenou působnost v oblasti státní správy. V roce 2001 došlo k novelizaci zákonů týkajících se veřejné správy, např.: Zákonů o hlavním městě Praze, o obcích, o krajích, o změně a rušení některých zákonů. Podle této vládní koncepce byla na konci roku 2002

---

¹ Zdroj: <http://www.tplust.estranky.cz/clanky/seminarni-prace/periodizace-vyvoje-verejne-spravy-na-uzemi-cr-charakteristika-jednotlivych-etap.html> ze dne 5.2.2012

ukončena činnost okresních úřadů a tím dokončena druhá fáze reformy územní veřejné správy. Ukončení jejich činnosti tak představuje zásadní změnu územní veřejné správy, kterou lze považovat za jeden z nejvýznamnějšího kroku v průběhu reformy celé veřejné správy.

Obrázek 1 Územní členění podle okresních úřadů Královéhradeckého kraje

Zdroj:<http://www.risy.cz/cs/krajske-ris/kralovehradecky-kraj/verejna-sprava/spravni-cleneni/uzemni-cleneni-mapy/> ze dne 15.2.2012

Na obecní úrovni od 1. ledna 2003 existuje více druhů obcí, které se odlišují co do rozsahu přeneseného výkonu státní správy. Nově zřizované obce s rozšířenou působností (obce III. stupně), které vykonávají přenesenou státní správu jen pro obyvatele rozsáhlejšího území. Jsou to povětšinou města, automaticky všechna města s počtem obyvatel nad 15 000, ale i menší obce v případech, kdy v dostupné vzdálenosti, za kterou se považuje maximálně 20 km, není město požadované velikosti. Pokud jde o státní správu – zejména ústřední státní správu, její modernizaci, profesionalizaci, racionalizaci a etiku – koncepční a legislativní činnost není dosud ukončena.²

---

² Zdroj: <http://www.tplust.estranky.cz/clanky/periodizace-vyvoje-verejne-spravy-na-uzemi-cr-charakteristika-jednotlivych-etap.html> ze dne 5. 2. 2012

3 SPRÁVA

Výklad pojmu správa není jednoznačný Horáková a kol. uvádí: „Subjekt, který spravuje, obvykle dbá, stará se, je nějakým způsobem zainteresován na existenci, prosperitě, dalším rozvoji spravovaného objektu. Jinak řečeno – vyvíjí aktivitu, která je cílená, která sleduje nějaký účel, ať už jeho vlastní, nebo stanovený jiným subjektem, a to buď ze své vůle, nebo jako povinnost, přičemž ve vztahu ke spravovanému objektu disponuje prostředky potřebnými k dosažení stanoveného účelu“³ Stejně pojímá pojem správa i S. Sluková, ta říká: "Pod pojmem správa si tedy obecně lze představit činnost, která je zachování, rozvíjení a péči o určité věci, záležitosti."⁴ "Podle J. Pošváře rozumí se v obecném smyslu zpravidla lidská činnost sledující záměrně nějaký cíl. Správa je v jeho výkladu pojmem správně politickým. Je to lidská činnost řízená na jedné straně právními normami, protože je vždycky zasazena do rámce právního řádu, na druhé straně jako činnost veskrze účelová je řízena jednotlivými postuláty sledujícími konečný postulát správně politický"⁵ J. Svatoň přidává: "Správa je tedy taková řídicí činnost, která vykazuje znaky stálosti, institucionalizace a regulace fungování těchto celků jak uvnitř, tak i ve vztahu k okolí"⁶ „Spravující subjekt musí dbát v první řadě právního řádu a teprve tam, kam se právní řád nevztahuje, může podle svých účelových úvah volit takový či onaký postup, který považuje podle své volné úvahy za vhodný“⁷. Lze tedy říci, že správce dbá o spravovanou věc a jeho zájmem je, aby věc, či organizace spravovaná prosperovala a zdárně se vyvíjela jak uvnitř společnosti, tak i na venek.

---

³ HORÁKOVÁ, M., MRKÝVKA, P., PRŮCHA, P., SVATOŇ, J., SKULOVÁ, S.: *Základy správní vědy*, Masarykova univerzita Brno, Brno 1998, ISBN 80-210-1828-3, s. 30

⁴SKULOVÁ, S.: *Rozhodování ve veřejné správě, (2. přepracované vydání)* Masarykova univerzita, Brno, 1996, ISBN 80-210-1458-X, s. 11

⁵in SKULOVÁ, S.: *Rozhodování ve veřejné správě, (2. přepracované vydání)* Masarykova univerzita, Brno, 1996, ISBN 80-210-1458-X, s. 12

⁶SVATOŇ, J., JAHELKOVÁ, K.: *Člověk, řízení, instituce*, MU, Brno 1991, s. 86

⁷ POŠVÁŘ, J.: *Obecné pojmy správního práva*, Brno, 1946, s. 24 a n.

3.1 Veřejná a soukromá správa

Podle § 4 zákona 500/2004 Sb. správní řád, označuje veřejnou správu jako službu veřejnosti. Úkolem správního orgánu je poskytovat účastníkům jednání dostatečné poučení o jejich právech a povinnostech.⁸ A však veřejná správa má také možnosti nařizovat jak uvádí M. Horáková a kol. *“Pro veřejnou správu je příznačný veřejně mocenský charakter jejich orgánů, založený na vztahu moci a podřízenosti, a jejich nařizovacích pravomocích.”*⁹ *“Veřejná správa jakožto správa veřejných záležitostí je správou ve veřejném zájmu a subjekty, které ji vykonávají, ji realizují jako právem uloženou povinnost, a to z titulu svého postavení jako veřejnoprávních subjektů.”*¹⁰

Správu můžeme dělit na správu soukromou a veřejnou. K vyjádření rozdílu mezi těmito termíny se nejlépe hodí výklad *„J. Pošváře, který uvádí, že správu soukromou provádí spravující subjekt z vlastní vůle a řídí se přitom svými osobními postuláty, veřejnou správu pak provádí spravující subjekty jako povinnost uloženou jim právní normou a řídí se při ní objektivními postuláty státu či do nich ústícími podřadnějšími postuláty veřejných svazků, přičemž subjekty provádějícími veřejnou správu jsou veřejné orgány, tj. orgány státu, veřejných korporací a jiných subjektů veřejné správy. Rozdíl mezi veřejnou správou a soukromou správou tedy shledává jednak v míře vázanosti spravujícího subjektu právními normami, jednak cíli sledovaném výkonem správy.”*¹¹ *„Nutnost odlišovat správu veřejnou od správy soukromé. Veřejná správa jakožto správa veřejných záležitostí je správou ve veřejném zájmu a subjekty, které ji vykonávají, ji realizují jako právem uloženou povinnost, a to z titulu svého postavení jako veřejnoprávních subjektů“*¹² *„Veřejná správa je v souladu se svým právním vymezením pojmem, který zahrnuje jak organizaci*

---

⁸ Srv. Zákon 500/2004 Sb. Správní řád, ve znění pozdějších předpisů

⁹ HORÁKOVÁ, M., MRKÝVKA, P., PRŮCHA, P., SVATOŇ, J., SKULOVÁ, S.: *Základy správní vědy*, Masarykova univerzita Brno, Brno 1998, ISBN 80-210-1828-3, s. 81

¹⁰ PRŮCHA, P.: *Základy správního práva a veřejné správy, obecná část*, MU Brno, Brno, 1994, ISBN 80-210-0886-5, .s. 27 a n.

¹¹ in SKULOVÁ, S.: *Rozhodování ve veřejné správě, (2. přepracované vydání)* Masarykova univerzita, Brno, 1996, ISBN 80-210-1458-X, s. 17

¹² HORÁKOVÁ, M., MRKÝVKA, P., PRŮCHA, P., SVATOŇ, J., SKULOVÁ, S.: *Základy správní vědy*, Masarykova univerzita Brno 1998, ISBN 80-210-1828-3, str. 41

veřejné správy, tak činnost s povahy veřejné správy.¹³ "Veřejná správa má sloužit veřejnému zájmu a je považováno za neetické, když veřejná správa využívá svých pozic pro osobní zisk. Ovšem i soukromá správa může být podrobena přešetřování, pokud je pocitováno, že je namířena proti obecnému blahu. Rozdíly mezi správou veřejnou a správou soukromou je tedy pro ně spíše vnějškově, event. kvantitativní ve vztahu k právní regulaci a odpovědnosti." ¹⁴

„Realizace obecných funkcí veřejné správy zabezpečovaná dílčími vzájemně si nadřazenými a podřazenými, ovšem provázanými funkcemi hierarchicky uspořádaných organizačních subsystémů i samotných jednotlivých orgánů veřejné správy. Z povahy věci přitom vyplývá, že ne všechny takto pojeté funkce veřejné správy jsou vždy zaměřeny jen vně, tj. mimo soustavu organizace veřejné správy, i když v tom spočívá těžiště poslání těchto funkcí. Nutné je i vnitřní zaměření těchto funkcí, a to s ohledem na potřebu zajistit fungování celého organizačního systému veřejné správy.“ ¹⁵

Veřejnou správu můžeme chápat jako činnost státních a dalších orgánů veřejné moci, a případně činnost subjektů, kterým je výkon veřejné správy propůjčen pouze k plnění určitého úkolu, toto pojetí veřejné správy označujeme jako materiální. Při pozitivním vymezení nezáleží na tom, kdo tyto úkoly plní (státní správa, územní či zájmová samospráva, nebo jiní nositelé veřejné správy), a však při velké různorodosti úkolů a činností je problém s přílišnou obecností, nebo naopak s detailizací, proto je pozitivní vymezení v praxi téměř nepoužitelné. Při negativním vymezení je veřejná správa chápána jako činnost, kterou nelze kvalifikovat ani jako činnost zákonodárná, ani jako soudní. Taková definice pojmu veřejná správa dává jenom hrubou představu o tom co tento pojem vlastně znamená.

---

¹³ HORÁKOVÁ, M., MRKÝVKA, P., PRŮCHA, P., SVATOŇ, J., SKULOVÁ, S.: *Základy správní vědy*, Masarykova univerzita Brno 1998, ISBN 80-210-1828-3, str. 8

¹⁴ SKULOVÁ, S.: *Rozhodování ve veřejné správě, (2. přepracované vydání)* Masarykova univerzita, Brno, 1996, ISBN 80-210-1458-X

¹⁵ HORÁKOVÁ, M., MRKÝVKA, P., PRŮCHA, P., SVATOŇ, J., SKULOVÁ, S.: *Základy správní vědy*, Masarykova univerzita Brno, Brno, 1998, ISBN 80-210-1828-3, str.77

Ve formálním pojetí jde o soustavu správních úřadů, územních orgánů, zájmové samosprávy a dalších vykonavatelů veřejné správy, které mají za úkol výkon určité činnosti, která není svěřena zastupitelským sborům, nebo soudům. Toto pojetí lze označit jako organizaci veřejné správy.

3.1.1 Subjekty veřejné správy

Subjektem veřejné správy je ten, kdo je nositelem určitých práv a povinností a má také odpovědnost z toho vyplívající. Nejvyšším subjektem veřejné správy je stát další subjekty stanovené Ústavou nebo zákonem jsou obce a kraje - veřejnoprávní korporace, veřejné ústavy a podniky, státní fondy, nadace a nadační fondy, obecně prospěšné společnosti, veřejné výzkumné instituce

Vykonavatele veřejné správy můžeme dělit na přímé a nepřímé vykonavatele, s tím, že přímým vykonavatelem rozumíme organizační struktury, které veřejnou správu provádějí bezprostředně, jménem a namísto státu je to:

- a) Vláda
- b) Prezident
- c) Ministerstva
- d) jiné ústřední správní úřady
- e) další (neústřední) správní úřady s celostátní působností
- f) regionální (odborné) správní úřady
- g) veřejné bezpečnostní sbory
- h) nezávislé správní úřady

Nepřímým vykonavatelem státní správy jsou ti, na něž byl výkon státní správy přenesen z části, nebo na celém území, jsou to:

- a) orgány krajů (KÚ, zvláštní orgány kraje, rada kraje)
- b) orgány obcí (OÚ, pověřené OÚ, úřady obcí s rozšířenou působností, komise obce, zvláštní orgány obce, rada obce)
- c) právnické a fyzické soukromého práva

Ostatní vykonavatele veřejné správy:

1. Vykonavatelé samosprávy

- a) kraje a jejich orgány jako vykonavatelé územní samosprávy
- b) obce a jejich orgány jako vykonavatelé územní samosprávy
- c) stavovské komory a jejich orgány jako vykonavatele zájmové samosprávy
- d) orgány ZŠ jako vykonavatele školské samosprávy
- e) orgány veřejných VŠ (a jejich fakult) jako vykonavatele akademické samosprávy

2. Vykonavatelé ostatní veřejné správy

g) nesamosprávné instituce, které plní některé veřejné úkoly (např. VZP)

3.2 Státní správa a samospráva

Veřejnou správou rozumíme státní správu a územní samosprávu, které jsou subjektem řízení veřejného sektoru.¹⁶ To tvrdí i Horáková, která říká „*Chápání systému veřejné správy jako určitého souhrnu částí (v základním např. státní správy a samosprávy) a vztahů mezi nimi.*“¹⁷ „*Státní správa je veřejnou správou uskutečňovanou státem, přičemž v každé společnosti zorganizované ve státě je státní správa nezastupitelnou součástí veřejné správy. Státní správa je svou povahou projevem centralizované veřejné správy a v tomto smyslu je státní správa také základem, jádrem veřejné správy*“ „*Samospráva je naproti tomu veřejnou správnou uskutečňovanou jinými veřejnoprávními subjekty než státem. Svou povahou je samospráva projevem decentralizované veřejné správy*“¹⁸ Souběžně se státní správnou se však samospráva spolupodílí na realizaci veřejných záležitostí. Samospráva zahrnuje takovou oblast veřejné správy, která je zákony svěřena subjektům, jichž se bezprostředně týká. „*Obdobně jako u státní správy je samospráva svou*

---

¹⁶ Veřejný sektor část národního hospodářství řízená veřejnou správou zabezpečující veřejné statky kolektivní spotřeby pro obyvatelstvo na neziskovém principu, je financována z finančních prostředků zejména v soustavě veřejných rozpočtů. O produkci se rozhoduje veřejnou volbou a podléhá veřejné kontrole.

¹⁷ HORÁKOVÁ, M., MRKÝVKA, P., PRŮCHA, P., SVATOŇ, J., SKULOVÁ, S.: *Základy správní vědy*, Masarykova univerzita, Brno 1998, ISBN 80-210-1828-3, s. 12

¹⁸ HORÁKOVÁ, M., MRKÝVKA, P., PRŮCHA, P., SVATOŇ, J., SKULOVÁ, S.: *Základy správní vědy*, Masarykova univerzita, Brno 1998, ISBN 80-210-1828-3, s. 46

*povahou organizující a mocensko-ochrannou činností, a to rovněž s prvky řízení a prvky regulace. Samospráva nepředstavuje jen výkon, nýbrž současně a především tvorbu samosprávné moci v mezích platného zákona.*¹⁹

3.2.1.1 Oddělený vertikální model veřejné správy

Státní správa a samospráva se vykonává odděleně každá na jiném výkonném úřadě nebo v jiných územních jednotkách. Posiluje státní správu a její vertikální podřízenost. Výhodou je stejný výkon stejných činností na celém území státu, ale potýká se s byrokratizací rozhodování, nelze přizpůsobit podle lokálních vlivů a vlivu místní správy. Výhodou je také možnost odvolávání a kontroly ze strany nadřízených úřadů, možný přezkum rozhodování. Většina rozhodovacích procesů je ve vertikální ose.

3.2.1.2 Spojený horizontální model

Státní správa i samospráva je jednu institucí. Nevýhodou je, že zde není jasné oddělení výkonu státní správy a samosprávy. Výhodou je možnost ingerence do rozhodování státní správy ze strany lokálních politiků. Posiluje pravomoci komunálních a regionálních vlád, občané mohou ovlivnit ve volbách výkon činnosti, nemohou se ale odvolávat proti rozhodování, jedná se o politická rozhodování. Výkon činnosti se liší podle území a podle politické vůle komunálních politiků, není na celém území státu jednotný. Většina rozhodování v horizontální úrovni politická → výkonná moc.

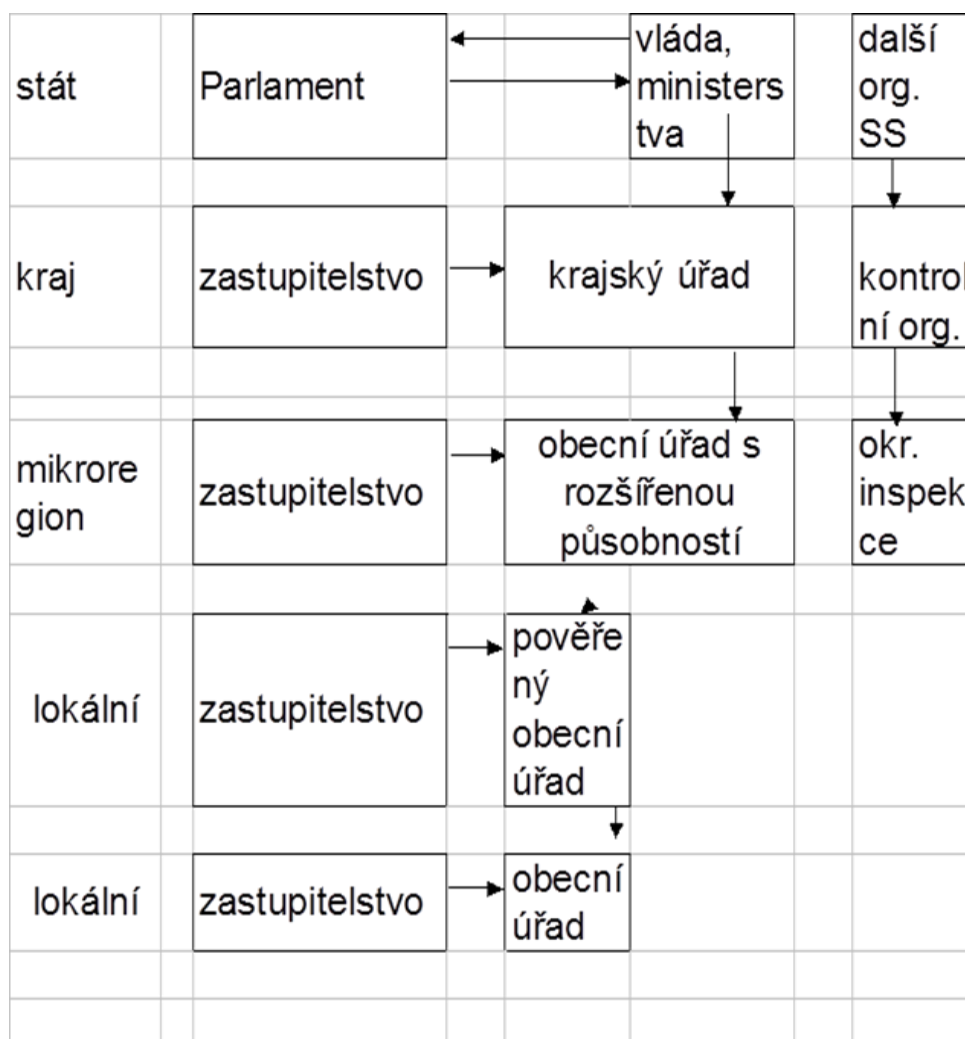
Po roce 1990 se postupně přecházelo od vertikálního rozdělení moci k modelu spojenému. Do té doby ČR fungoval tzv. demokratický centralismus. Definitivní přechod na čistý spojený model se uskutečnil v roce 2003 zánikem okresních úřadů jako samostatných úřadů státní správy, tím přešla část státní správy na obce. Obce tedy vykonávají státní správu i samosprávu.²⁰

---

¹⁹ HORÁKOVÁ, M., MRKÝVKA, P., PRŮCHA, P., SVATOŇ, J., SKULOVÁ, S.: *Základy správní vědy*, Masarykova univerzita Brno 1998, ISBN 80-210-1828-3, s. 48

²⁰Srv. PERLÍN, R: *Je strategický plán nástroj rozvoje venkovských mikroregionů?*, sborník abstraktů, konference Venkov je náš svět, Česká zemědělská univerzita, Český Krumlov, 2006, ISBN 80-213-1463-X

Obrázek 2 Současný spojený model veřejné správy

Zdroj:

http://www.google.cz/url?sa=t&rct=j&q=spojen%C3%BD%20horizont%C3%A1ln%C3%AD%20model%20ve%C5%99en%C3%A9%20spr%C3%A1vy&source=web&cd=1&ved=0CCcQFjAA&url=http%3A%2F%2Fprakticka.yw.sk%2FRegionalni%20politika%20a%20regionalni%20rozvoj09%2Fperlin_2.ppt&ei=MCZbTg=AFQjCNEXA5OixEwdMZHAdAqllXivx-KBw&cad=rja ze dne 29.2.2012

4 STÁTNÍ SPRÁVA

4.1 Ústřední správa

"Ústřední státní správa zaujímá v řízení veřejného sektoru rozhodující úlohu spočívající v tvorbě koncepcí a ve vytváření obecného rámce fungování jednotlivých oblastí ve společnosti. Tyto koncepce poté naplňuje prostřednictvím legislativních mechanismů a koordinační a kontrolní činnosti.

Nejdůležitější orgán v tomto procesu představuje vláda České republiky, která je podle Ústavy České republiky vrcholným orgánem výkonné moci rozhodujícím ve sboru, a podle zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky (tzv. kompetenční zákon), řídí, kontroluje a sjednocuje činnost ministerstev. Za jejich činnost zároveň nese odpovědnost. Efektivnost a kvalita fungování systému ústřední státní správy však závisí nejen na rozhodování a činnosti vlády České republiky, ale také na činnostech jednotlivých ministerstev a jejich vzájemné provázanosti.²¹ Vláda České republiky je tedy nejdůležitějším koordinačním mechanismem v ústřední státní správě. Vláda pro svou práci používá různé mechanismy, např. pro oblast kvality byla zřízena Rada České republiky pro jakost a návazně Pracovní skupina pro podporu kvality veřejné správy.

Ministerstva a ostatní ústřední orgány státní správy se při své činnosti řídí ústavními zákony, zákony a usneseními vlády a dalšími právními předpisy a také podle okruhů své působnosti připravují návrhy zákonů a předpisů. Zaujímají stanovisko k návrhům, které předkládají vládě jiné ústřední orgány státní správy, pokud se týkají okruhu jejich působnosti. Podle koncepce rozvoje předkládají návrhy na řešení stěžejních otázek, a za svá odvětví předkládají podklady potřebné pro sestavení návrhu státního rozpočtu Česka.

---

²¹ BRŮNA, J., a kol.: *Veřejná správa v České republice (2. rozšířené vydání)*, Tiskárna MV ČR, Praha, 2005, s.18 a n.

Hlavním subjektem veřejné správy je v klasickém pojetí stát. Veřejnou správu, kterou vykonává stát a jeho orgány je státní správa vykonávaná přímo. Veřejnoprávní korporace a jejich orgány příp. soukromoprávní subjekty vykonávají státní správu nepřímo – na základě zákona na ně byl přenesen výkon státní správy.²²

4.2 Územní samospráva

Místní a regionální správa, jakožto územní správa, je výrazem skutečnosti, že veškerou veřejnou správu zpravidla nelze logicky realizovat pro celé území státu z jednoho místa, tj. z centra, a proto je výkon veřejné správy úrovně strukturován, a to vždy v návaznosti na konkrétní územně správní členění státu. Navíc platí, že při výkonu veřejné správy je v určitých otázkách třeba zohledňovat místní podmínky a potřeby, což souvisí z rozhodující míry s příslušným podílem samosprávy, čemuž dále již historicky koresponduje také dualismus veřejné správy s rozdíly a možnostmi koexistence územní samosprávy a územní státní správy.

"Územní samospráva je forma veřejné správy. Územní samospráva je spravování určitého území menšího než je stát, na základě zákonem stanovené působnosti a ekonomických podmínek."²³ "Samospráva umožňuje nejnázve realizovat právo občanů podílet se na řízení veřejných záležitostí jako jednoho z nejdůležitějších demokratických principů."²⁴ "

Od státní správy se územní samospráva liší formami výkonu veřejné správy. V rámci samosprávy využívá prostředky, které nemají povahu státně mocenských prostředků. Samospráva je provázeny určitou autonomií, tzn. právem vydávat v mezích zákona vlastní předpisy. Předností samosprávy je, že ji mají možnost vykonávat samy občané (místní referendum) nebo prostřednictvím volených orgánů z vlastních řad (zastupitelstvo). Další výhodou

---

²² Srv: HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V.: *Základy organizace veřejné správy v ČR (2. upravené vydání)*, Aleš Čeněk, s.r.o., Plzeň 2010, ISBN:979-80-7380-263-9

²³ PAVLÁK, M.: *Nauka o veřejné správě*, Západočeská univerzita v Plzni, 2005, ISBN 80-7043-406-4, s.16

²⁴ PAVLÁK, M.: *Nauka o veřejné správě*, Západočeská univerzita v Plzni, 2005, ISBN 80-7043-406-4, s. 16

je pro občany dostupnost orgánů – je blíže občanům a mají také možnost lepší kontroly nad rozhodováním ve svém obvodu.

4.2.1 Kraje

Od 1. 1. 2000 vstoupil v platnost ústavní zákon o vzniku vyšších územně samosprávných celků, který vymezuje rozsah nových čtrnácti krajů. Na základě zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, (krajské řízení) vznikly tzv. vyšší územně samosprávné celky. Kraje jsou také označovány jako územní jednotky tzn. části území republiky. Území kraje je vymezeno zákonem a může být měněno dohodou krajů a následně zákonem. Území kraje je správním obvodem. Kraj je veřejnoprávní korporací a jeho hlavním úkolem je péče o všestranný rozvoj území kraje a o potřeby svých občanů, je to společenství občanů, které má právo na samosprávu. Zastupitelstvo kraje vykonává jak samosprávu, tak státní správu, stanoví-li to zákon. Krajská správa, mimo jiné, vykonává činnost územní samosprávy a je pověřena přenesenou působností státní správy. Při výkonu přenesené působnosti jsou kraje podřízeny příslušným ministerstvům. Obdobně jako u obcí jsou kraje oprávněny vydávat, pro své územní obvody, obecně závazné vyhlášky pro samostatnou působnost a nařízení pro přenesenou působnost. Všechny předpisy jsou povinny zveřejňovat ve Věstníku právních předpisů kraje.

Obrázek 3 Územní členění České republiky podle krajů

Zdroj: <http://www.risy.cz/cs/krajske-ris/kralovehradecky-kraj/verejna-sprava/spravni-cleneni/uzemni-cleneni-mapy/ze dne 15.2.2012>

4.2.2 Obce

Obec je, podle zákona 128/2000 o obcích, společenství občanů na určitém území a proto se užívá termínu územní celek, každá obec má své území, které je vymezeno hranicí obce. Každá část území České republiky je součástí území některé obce. Obec je veřejnoprávní korporací. Má právo vlastnit majetek a má právo s ním hospodařit jako každá jiná právnická osoba, musí však s tímto majetkem a územím zacházet hospodárně, účelně a v zájmu občanů obce. Při jednáních vystupuje jako samostatný subjekt a nese odpovědnost za své jednání.

Obec je samostatně spravována zastupitelstvem obce. Dalšími orgány obce jsou rada obce, starosta, obecní úřad a zvláštní orgány obce (viz. kapitola 4.3. Orgány obce). Obec vykonává podle zákona také státní správu, kterou vykonává jako svou přenesenou působnost, v této působnosti může vydávat nařízení obce. Obec má jedno nebo více katastrálních území - úřadů působících ve správním obvodu obce s rozšířenou působností.

Obce a jimi zřízené nebo založené organizační složky a právnické osoby mohou užívat znak a vlajku obce.

4.2.3 Města

Označení *město* je titul udělovaný podle stanovených podmínek. Města mohou vznikat i zanikat různými způsoby. Podle zákona 128/2000 Sb. o obcích je obec, která má alespoň 3 000 obyvatel a po schválení vládou, městem. Historicky udělený titul může zůstat i obcím s nižším počtem obyvatel. Města mohou vznikat také sloučením více obcí. Městem mohou být onačeny i vesnice v blízkosti města, které nejsou samostatnými obcemi. Pokud se obec rozdělí, zůstává městem pouze obec, která má více než 3 000 obyvatel.²⁵

4.2.4 Městys

Označení městys je historickým titulem, původně souvisel s právem pořádat trhy. Tento název byl obnoven v roce 2006.

---

²⁵ Zákon 128/2000 Sb. o obcích, ve znění pozdějších předpisů

4.2.5 Statutární města

V současné době je na území České republiky 23 statutárních měst. Území statutárních měst se může členit na městské obvody nebo městské části s vlastními orgány samosprávy.²⁶ Města a městské obvody mohou používat svůj znak a vlajku.

Správa statutárního města a vnitřní poměry správy města jsou stanovena obecně závaznou vyhláškou, ve které stanovuje své obvody a části, kterým určuje samostatnou působnost. Statutární města vykonávají přenesenou působnost pro pověřené obecní úřady a obce s rozšířenou působností. Městské obvody a části vykonávají přenesenou působnost na úrovni obcí. Orgány městských obvodů a částí vykonávají přenesenou působnost jako orgány obcí. Statutární město může určit statutem, ty obvody, nebo městské části, které budou vykonávat činnost jako pověřené obecní úřady, nebo obce s rozšířenou působností. Rozhodnutí orgánů městských obvodů a městských částí vydaná ve správním řízení přezkoumává magistrát, pokud pro tuto činnost není ustanoven zvláštní orgán, nebo pokud není stanoveno zákonem. Ve statutárním městě plní funkci místostarosty náměstek primátora.²⁷

4.2.6 Praha

Hlavnímu městu Praze je přiznaný zvláštním zákonem č. 131/2000 Sb. o hlavním městě Praze, status statutárního města, a je i krajským městem, tzn. že má mezi obcemi zvláštní postavení.²⁸ Dříve Praha neměla status ani obce ani kraje, ale byla zvláštní územní a správní jednotkou. Okrajové části Prahy, které byli připojeny k Praze jsou nyní označovány jako městské části. Praha je centrem politiky, mezinárodních vztahů, vzdělávání, kultury a ekonomiky. Historické centrum Prahy, zapsáno na seznamu kulturního dědictví UNESCO, je považováno za jedno z nejatraktivnějších evropských velkoměst. Všechny tyto aspekty se odrážejí ve specifickém charakteru a postavení Prahy mezi ostatními regiony naší republiky.

---

²⁶ Zákon 128/2000 Sb. o obcích, ve znění pozdějších předpisů

²⁷ Zákon 128/2000 Sb. o obcích, ve znění pozdějších předpisů

²⁸ Zákon 131/2000 Sb. o hlavní m městě Praze, ve znění pozdějších předpisů

4.3 Orgány obce

4.3.1 Zastupitelstvo obce

Zastupitelstvo obce je nejvyšším orgánem územního samosprávného celku v oblasti samostatné působnosti, je vrcholovým orgánem územní samosprávy. Zastupitelstvo je složeno z členů zastupitelstva obce. Funkce člena zastupitelstva obce je veřejnou funkcí. Člen zastupitelstva obce nesmí být pro výkon své funkce zkrácen na právech vyplývajících z jeho pracovního nebo jiného obdobného poměru. Do zastupitelstva obce může volit občan ČR, který dosáhl, věku 18 let a je přihlášen k trvalému pobytu v obci, případně občan cizího státu podle mezinárodní smlouvy, to platí i pro volby do krajských zastupitelstev. Do zastupitelstva může být volen každý občan ČR, u kterého není překážka výkonu volebního práva. Funkční období zastupitelstva je 4 roky. Členové zastupitelstva nejsou zaměstnanci obce a nemohou být odvoláni, představují však personální prvek. Ze zastupitelstva obce se volí rada obce a tyto orgány mají za povinnost hájit zájmy občanů obce, přičemž se člen zastupitelstva může dostat do rozporu se zájmem svým či osoby jemu blízké, či osoby, kterou zastupuje. Potom je tento člen povinen sdělit tuto skutečnost před zahájením jednání orgánů obce, který má danou záležitost projednávat. Orgán obce se k tomuto má právo vyjádřit.²⁹ Zastupitelstvo se schází nejméně 1x za 3 měsíce je schopno se usnášet pokud je přítomna nadpoloviční většina, její zasedání je veřejné. Většinou jej svolává a řídí starosta obce.

Pravomoc zastupitelstva obce

Zastupitelstvo obce rozhoduje ve věcech patřících do samostatné působnosti obce. Hlavním úkolem je především schvalování programu rozvoje obce. Rozhoduje například o opravě chodníků, má možnost poskytnout nízký pronájem obecních prostor a tím umožní zavedení lékařské ordinace v obci, podporuje kulturní život v obci, zajišťuje dopravu do dalších obcí, zřizuje autobusové zastávky, zajišťuje osvětlení, zřizuje hřiště atd., Pokud se rozhodne pro spolupráci s mikroregiony, směřující k rozvoji svého území potom do

---

²⁹ Zákon 128/2000 Sb. o obcích, ve znění pozdějších předpisů

těchto mikroregionů navrhuje zástupce obce. Navrhuje změny uvnitř svého území a schvaluje slučování obcí a rozhoduje další meziobecní spolupráci.³⁰ Pro podporu občanské vybavenosti může zřizovat a rušit příspěvkové organizace, což jsou organizace, které nejsou zřízeny za účelem zisku a bez příspěvku svého zřizovatele by nemohly svoji činnost provozovat. Takto zřizovány jsou školy, školky, sociální ústavy apod. Zastupitelstvo může zřizovat a zrušovat také obecní policii, organizační složky obce, pokud to považuje za nutné. Povinně zřizuje finanční a kontrolní výbor, ale může zřídit i další výbory a také do nich volit zástupce obce. Rozhoduje o majetkové účasti v obchodních společnostech, nebo může založit například právnickou osobu a potom u těchto společnostmi provádět kontrolu.

V oblasti hospodaření schvaluje každoročně rozpočet a závěrečný účet obce. Zastupitelstvo je povinno vést peněžní fondy obce.

Z řad členů zastupitelstva volí starostu. Pokud se rozhodne řídit radu obce, volí a odvolává členy rady obce, místostarosty. V závislosti na velikosti obce stanovuje počet členů rady a před volbami i počet členů nového zastupitelstva jakož i počet uvolněných členů zastupitelstva a rady.

Další pravomoci zastupitelstva obce:

- vydávat obecně závazné vyhlášky obce,
- rozhodovat o vyhlášení místního referenda,
- stanovit výši odměn neuvolněným členům zastupitelstva obce,
- rozhodovat o spolupráci obce s jinými obcemi a o formě této spolupráce,
- rozhodovat o zřízení a názvech částí obce, o názvech ulic a dalších veřejných prostranství,
- udělovat a odnímat čestné občanství obce a ceny obce,
- rozhodování v majetkoprávních úkonech viz. § 85 zákona 128/2000 o obcích

---

³⁰ Zákon 128/2000 Sb. o obcích, ve znění pozdějších předpisů

- Není-li zřízena rada obce, vydává nařízení obce zastupitelstvo obce. Zastupitelstvo obce vydává nařízení, pokud není zřízena rada obce. Zastupitelstvo obce rozhoduje o zrušení usnesení rady obce.³¹

4.3.2 Rada obce

Rada obce se zodpovídá zastupitelstvu obce, je výkonným orgánem obce v oblasti samostatné působnosti. V přenesené působnosti rozhoduje pouze v případech stanovených zákonem. Pravomoci rady obce vykonává starosta, pokud tato rada není ustanovena. Počet členů rady je vždy lichý, maximálně 11 členů, přičemž nesmí přesahovat jednu třetinu počtu členů zastupitelstva. Radu obce tvoří starosta, místostarostové a další členové rady volení z řad členů zastupitelstva obce. Rada obce připravuje návrhy pro jednání zastupitelstva obce a zabezpečuje plnění jím přijatých usnesení. Radě obce je také vyhrazeno: viz. § 102 zákona 128/2000 o obcích, ve znění pozdějších předpisů

4.3.3 Starosta

Starosta zastupuje obec navenek, musí být občanem České republiky, odpovídá se zastupitelstvu obce, rozhoduje o záležitostech samostatné působnosti obce. Starosta jmenuje tajemníka obecního úřadu, vystupuje v roli zaměstnavatele, uzavírá pracovní smlouvy, stanovuje plat, který se řídí platovými tabulkami zaměstnanců v státní správě. Starostu v nepřítomnosti zastupuje místostarosta, který je také volen z řad členů zastupitelstva. Společně podepisují právní předpisy obce. V oblasti přenesené působnosti zabezpečuje výkon přenesené působnosti a pro její výkon může zřizovat zvláštní orány obce, které vykonávají státní správu pro stanovený obvod.

4.3.4 Obecní úřad

Obecní úřad tvoří starosta, místostarosta, případně tajemník a dále zaměstnanci obce. V čele obecního úřadu je starosta. Pokud je ustanovena rada obce, může tato zřizovat další odbory a oddělení, kde pracují další zaměstnanci obecního úřadu. Funkce tajemníka obecního úřadu se zřizuje v obcích

---

³¹ Zákon 128/2000 Sb. o obcích e znění pozdějších předpisů

s pověřeným obecním úřadem a v obcích s rozšířenou působností. Tajemník je zaměstnancem obecního úřadu a je odpovědný za výkon přenesené i samostatné působnosti a další úkoly uložené mu zastupitelstvem, radou, nebo starostou obce.³²

Obecní úřad plní úkoly stanovené zastupitelstvem, nebo radou obce, je nápomocen činnosti výborů a komisí. Vykonává také přenesenou působnost, včetně poskytování informací.

4.3.5 Výbory

Právní úpravou výborů obce jako jejich iniciativních a kontrolních orgánů, které zřizuje zastupitelstvo obce, se zabývá hlava V. zákona 128/2000 Sb., o obcích. Zastupitelstvo obce může zřídit výbory, vždy ale zřizuje finanční a kontrolní výbor. Výbory musí být minimálně tříčlenné a vždy v lichém počtu, ale členem nesmí být starosta, místostarosta, tajemník obce ani zaměstnanci úřadu, kteří provádí účetnictví obce. Výbory se scházejí podle potřeby, nejčastěji před zasedáním zastupitelstva.

Finanční výbor je určen ke kontrole hospodaření obce. Kontrolní výbor kontroluje plnění usnesení zastupitelstva, případně rady obce, dále dodržování předpisů a provádí další kontrolní úkony, kterými ho pověřilo zastupitelstvo obce. Z jednání se vyhotovuje písemný zápis ve formě usnesení, které je platné, až pokud s ním bude souhlasit nadpoloviční většina všech členů výboru. Toto usnesení podepisuje předseda, který je členem zastupitelstva. Na základě zápisu z vykonané kontroly, který obsahuje i návrhy na odstranění případných závad musí být tyto nedostatky odstraněny.

Další výbory

Jedním z výborů, které má oprávnění zřizovat zastupitelstvo obce, je zřízení osadního výboru, případně místního výboru, nepovinné. Nemusí jej tedy zřizovat nebo jej může kdykoliv bez odůvodnění zrušit. Tento výbor se zřizuje pro určitou část obce, kterou zastupitelstvo vymezí. Používá

---

³² Zákon 128/2000 Sb. o obcích ve znění pozdějších předpisů

se například pro vzdálenější části obce, která je velmi rozlehlá.³³ Dalším výborem je výbor pro národnostní menšiny. Pokud se při posledním statistickém zjišťování (sčítání lidu) přihlásilo aspoň 10% občanů žijících v obci k jiné, než české národnosti, potom se zřizuje povinně výbor pro národnostní menšiny. Zákon ukládá, že nejméně polovinu všech členů výboru musí tvořit příslušníci národnostních menšin. Členy výboru se mohou stát i zástupci národnostních menšin, pokud je deleguje svaz utvořený podle sdružovacího zákona³⁴

4.3.6 Komise

Komise jsou zřizovány radou obce jako své iniciativní a poradní orgány a jsou odpovědny radě obce. Komise jsou výkonným orgánem, jestliže jí byl svěřen výkon přenesené působnosti, potom odpovídají starostovi. Předsedou komise mohou být jen odborník ve stanoveném oboru podle druhu přenesené působnosti. Komise se usnáší většinou hlasů všech svých členů.

V obcích může být zřízena, a nejčastěji je zřizována, z důvodu projednávání přestupků tzv. přestupková komise rady obce, a to po předchozím projednání starosty s ředitelem krajského úřadu. Předsedou přestupkové komise vždy musí být osoba s právnickým vzděláním, což je absolvent magisterského studia právního směru nebo osoba, která má pro agendu projednávání přestupků zkoušku zvláštní odborné způsobilosti.³⁵

---

³³ Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů.

³⁴ Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů

³⁵ Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

5 SAMOSTATNÁ PŮSOBNOST OBCE

Samostatná působnost znamená, že obec na svém území spravuje záležitosti v zájmu obce a občanů obce. Pečuje o rozvoj a uspokojování potřeb svých občanů podle místních zvyklostí a možností, především o bydlení, ochrany a rozvoje zdraví, dopravy a spojů, potřeby informací, výchovy a vzdělávání, celkového kulturního rozvoje a ochrany veřejného pořádku. K dosažení těchto cílů může zřizovat (zakládat) obecní policii, organizační složky obce a právnické osoby, např. příspěvkové organizace - školy, sociální zařízení atd. V rámci samostatné působnosti může obec udělovat čestné občanství obce a ceny obce pro osoby, které se významně zasloužili o rozvoj obce.

Obce mají také povinnost zabezpečit prostory pro orgány státu nebo kraje, které sídlí na území obce. Tyto orgány působí na území obce v rámci přenesené působnosti.

Při výkonu samostatné působnosti se obec řídí

- při vydávání obecně závazných vyhlášek zákonem,
- v ostatních záležitostech též jinými právními předpisy vydanými na základě zákona.

5.1 Hospodaření obce

Základní principy obecního hospodaření vycházejí z ústavního rámce uvedeného v čl. 101 odst. 3 Ústavy České republiky č. 1/1993 Sb. ústavní zákon, podle něhož jsou územní samosprávné celky (obce a kraje) veřejnoprávními korporacemi, které mohou mít vlastní majetek a hospodaří podle vlastního rozpočtu. Podle zákona 128/2000 Sb. o obcích je obec povinna pečovat hospodárně o svůj majetek, je povinna jej využívat účelně a chránit jej před poškozením nebo zničením a to vše v zájmu obce a občanů žijících na jejím území. Obec je tak na jedné straně omezena při nakládání se svým majetkem, ale na druhé straně není přesně stanoveno jak s takovým majetkem

zacházet, vzhledem k velké rozmanitosti majetku jednotlivých obcí. Například podle zákona č. 320/2001 Sb. o finanční kontrole, vymezuje pojem hospodárnosti takové použití veřejných prostředků k zajištění stanovených úkolů s co nejnižším vynaložením těchto prostředků, a to při dodržení odpovídající kvality plněných úkolů. Efektivnost je podle zákona takové použití veřejných prostředků, kterým se dosáhne nejvýše možného rozsahu, kvality a přínosu plněných úkolů ve srovnání s objemem prostředků vynaložených na jejich plnění, a účelnost takové použití veřejných prostředků, které zajistí optimální míru dosažení cílů při plnění stanovených úkolů. Vzhledem k nejasnosti pojmů záleží především na konkrétní obci, jak bude v jednotlivých případech postupovat. Také výklad pojmu využívat majetek v souladu s jejími zájmy, není jednoduše vysvětlitelný a záleží na jednotlivých obcích, jak si tento pojem vyloží a jak se tímto budou řídit. Pro rozmnožení obecního majetku může například obchodovat s cennými papíry, což bývá výhodné, avšak velmi rizikové. Obec může také svůj majetek bezpečně rozšířit o bezúplatný převod státního majetku například o zrušené vojenské prostory, a to pouze pokud je to pro obec přínosem, protože se o tyto musí následně starat.

Pro prokazatelnost hospodaření je povinna vést evidenci svého majetku v účetnictví obce. Dosud byl majetek vedený v účetnictví veden v pořizovacích cenách a nezohledňovalo se jeho opotřebení, od roku 2011 je majetek odepisován a tím dochází ke snížení hodnoty obecního majetku. Účetní jednotky účtují o stavu a pohybu majetku a jiných aktiv, závazků a jiných pasiv, dále o nákladech a výnosech a o výsledku hospodaření. Na základě novely zákona 563/1991Sb. o účetnictví, došlo s účinností od 1. ledna 2010 v oblasti veřejných financí k rozsáhlé reformě a zavedení tzv. účetnictví státu, které se velmi významně dotýká i účetnictví obcí. Zákon o účetnictví nově stanoví podmínky zjišťování účetních záznamů pro potřeby státu. K průkaznosti účetnictví slouží inventarizace, která pro obec plyne přímo ze zákona o účetnictví. Obec jako účetní jednotka je povinna vést účetnictví tak, aby účetní závěrka sestavená na jeho základě podávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace obce. Dalším požadavkem kladeným na vedení účetnictví je povinnost účetní jednotky vést účetnictví

správné, úplné, průkazné, srozumitelné, přehledné a způsobem zaručujícím trvalost účetních záznamů³⁶.

Podle velikosti obce se toto hospodaření, za uplynulý kalendářní rok, přezkoumává auditorem nebo krajským úřadem, který tento přezkum provádí v rámci přenesené působnosti a na náklady krajského úřadu.

Rozpočty obcí, stejně tak jako rozpočty orgánů státní správy, jsou roční. Kritéria pro výpočet dotace ze státního rozpočtu stanoví každoročně zákon. Jednotlivé obce obdrží dotace prostřednictvím krajů. Přerozdělování dotací krajem je považováno za přenesenou působnost. Součástí dotace ze státního rozpočtu je i příspěvek na plnění úkolů v přenesené působnosti. Tento příspěvek není zvláštní dotací dle zákona 218/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech, protože není stanoven na určitý účel, ale je příspěvkem na plnění úkolů v přenesené působnosti – na výdaje stanovené zvláštním zákonem, který se zvlášť nevyúčtovává. Zákon určuje celkovou výši příspěvku všem obcím a následně upravuje postup přerozdělení jednotlivým obcím podle rozsahu výkonu přenesené působnosti, velikosti správního obvodu vyjádřená počtem obyvatel a podíl velikosti správního centra a velikosti správního obvodu, kde velikost správního centra je vyjádřena počtem trvale bydlících obyvatel obce). *„Pokud však orgán obce nevykonává přenesenou působnost, rozhodne krajský úřad (v přenesené působnosti), že pro příslušnou obec bude přenesenou působnost nebo část přenesené působnosti vykonávat pověřený obecní úřad, do jehož správního obvodu daná obec patří. Negativním, avšak logickým dopadem tohoto rozhodnutí krajského úřadu pro obec (při jehož vydávání se nepostupuje podle správního řádu) je zároveň převedení příspěvku na výkon přenesené působnosti (buď celého příspěvku, nebo jeho části v závislosti na rozsahu odejmutého výkonu státní správy).“*³⁷

---

³⁶ § 8 odst. 1 zákona č. 563/1991 Sb. o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů

³⁷ Časopis OF 1/2010 rubrika Ekonomika, ze dne 10. 6. 2010 dostupné na <http://www.husakjan.cz/soubory/Z%C3%A1kladn%C3%AD%20principy%20hospoda%C5%99en%C3%AD%20obce.pdf?fid=1285324517> ze dne 3.3.2012

Příjmy a výdaje obce jsou příjmy a výdaji státního rozpočtu, proto s těmito prostředky může obec hospodařit pouze v rámci svých kompetencí a musí dodržovat stanovenou výši závazných ukazatelů.

Při svém hospodaření se obec musí řídit rozpočtovým limitem. Je to správcem kapitoly stanovený limit, do kterého je možné čerpat prostředky z výdajových účtů státního rozpočtu, stanovuje jej pro obce i pro příspěvkové organizace v jeho působnosti. Obec může také hospodařit s mimorozpočtovými zdroji, kterými mohou být fondy organizační složky státu, zisk tvořený v hospodářské činnosti (pokud je tato činnost povolena), dary. Obec se může rozhodnout, zda přijme dar, protože v případě, kdy je dar např. nemovitost v dezolátním stavu, obec přijme tento dar, potom obec musí o svůj majetek pečovat a mohlo by se stát, že ve svém rozpočtu nenajde dostatek financí na údržbu.

Systém financování obecního rozpočtu

V současné době je struktura příjmů obcí i krajů následující:

- 1) vlastní zdroje daňové příjmy
  - a) sdílené daňové příjmy
    - výlučné daňové příjmy
    - nedaňové příjmy
  - b) kapitálové příjmy
- 2) další zdroje
  - a) dotace
    - investiční dotace
    - neinvestiční dotace

5.2 Spolupráce mezi obcemi

Pokud obec uzná, může v rámci samostatné působnosti spolupracovat s jinou obcí, obcemi. Tato se může uskutečňovat zejména na základě smlouvy uzavřené ke splnění konkrétního úkolu, nebo na základě smlouvy o vytvoření dobrovolného svazku obcí, případně založením právnických osob dvěma nebo více obcemi. Na základě smluvního vztahu se mohou obce sdružovat do svazku obcí. Členy mohou být pouze obce, takto vzniklý svazek obcí je právnickou osobou. Taková spolupráce se uplatňuje v tak zvané regionální politice, nazývané také kohezní, nebo politika soudržnosti.

V České republice je podobně jako ve Francii charakteristická vysoká sídelní rozdrobenost, tzn. velký počet malých obcí. Tyto malé obce mají často problémy se zajišťováním základních služeb pro obyvatelstvo. Příčinou jsou nejen vysoké náklady na základní služby občanům, ale také způsob přerozdělování rozpočtového určení daní. Oproti malým obcím mají velká města přidělenou vyšší částku na jednoho obyvatele. Dalším problémem je personální zajištění požadovaných úkolů, protože v malých obcích jsou mnozí starostové neuvolnění. Z těchto důvodů vznikají tzv. mikroregiony.³⁸

5.2.1 Regiony - mikroregiony

Region tvoří území obcí, obvykle spolu sousedících, které se dohodly na spolupráci. Obce mohou být součástí více regionů, podle typu, a tím se regiony překrývají. Tyto regiony mohou vznikat na základě dobrovolnosti, nebo mohou vyplývat ze zákona. V této meziobecní spolupráci se mohou za určitých podmínek účastnit i fyzické a právnické osoby. Při této spolupráci mohou uzavřít smlouvu na provedení konkrétního úkolu nebo založit obchodní společnost. Mezi sebou mohou spolupracovat pouze při výkonu samostatné působnosti. Na základě dobrovolné vůle zástupců obce vytváří prostor pro dosažení společného cíle. Torba mikroregionů umožňuje malým obcím

---

³⁸ KAŠPAROVÁ, L., POTŮČEK, M., a kol.: *Kohezní politika: Osídlení v České republice*, MMR Praha, ÚÚR Brno, 2009. ISBN: 978-80-903928-7-8

prosazovat své zájmy a k uskutečnění těchto záměrů získávat finanční prostředky z různých programů a fondů, na které by samostatně nedosáhly.

Dobrovolný svazek obcí (DSO)

Vzniká jako nejčastější forma spolupráce obcí, je realizována na základě zákona 128/2000 Sb., o obcích. Členy mohou být výhradně obce. DSO obvykle vznikají pro územně ucelenou oblast, může jít o spolupráci se společnými přírodními, technickými či jinými podmínkami. Tento svazek obcí je samostatnou právnickou osobou a jako taková je účetní jednotkou. Platí však pro ně pravidla jako pro samostatné obce. Hospodaří na základě rozpočtu, sestavuje závěrečný účet, musí mít každoroční kontrolu auditorem atd. Tvoří vlastní vedení, organizační struktura je uvedena ve stanovách DSO a měla by obsahovat jak formální část, tj. valná hromada, rada, revizní a kontrolní komise, tak výkonnou, která zajišťuje a zodpovídá za rozvoj. Může tvořit pracovní skupiny a další organizační složky, které také podléhají valné hromadě, která se musí scházet minimálně dvakrát do roka. Činnost mikroregionu je hrazena prostřednictvím členských příspěvků mikroregionu a externími dotacemi. Existují různé programy obnovy venkova, dotace a granty určené pro venkov. Rozvoj venkova je v kontextu České republiky také podporován prostřednictvím strukturálních fondů EU³⁹

Místní akční skupiny (MAS)

Místní akční skupiny vznikly podle směrnice iniciativy LEADER Evropské unie, od roku 2004. Tento program je určen pro podporu neziskových organizací, podnikatelů, malých podniků a obcí ve venkovských oblastech, přičemž soukromý sektor musí tvořit minimálně 50% účasti v mikroregionu. Tyto mikroregiony musí být geograficky, ekonomicky i sociálně homogenní. Takový mikroregion musí mít vypracovanou integrovanou strategii rozvoje, které ve většině navazují na rozvojové dokumenty krajského rozsahu, a následně i na konkrétní projekty.

---

³⁹ KAŠPAROVÁ, L., POTUČEK, M., a kol.: *Kohezní politika: Osídlení v České republice*, MMR Praha, ÚÚR Brno, 2009, ISBN: 978-80-903928-7-8 s.43 a n.

6 PŘENESENÁ PŮSOBNOST OBCE

Kromě samostatné působnosti jsou obce pověřeny výkonem státní správy v přenesené působnosti. Podle zákona 128/2000 Sb. o obcích vykonávají orgány obce ve správním obvodu obce v základním rozsahu, v rozsahu pověřeného obecního úřadu, případně v rozsahu obce s rozšířenou působností. Pro obec je prioritní plnění úkolů v samostatné působnosti, což je pečování o rozvoj svého území a potřeby svých občanů, přesto nemůže opomíjet plnění úkolů, které jí byli svěřeny v rámci přenesené působnosti. Proto je povinna vhodně skloubit plnění vlastních samosprávných úkolů s úkoly státní správy. Nemůže upřednostňovat své zájmy před legitimním státním zájmem. Musí tedy zajistit personál, kancelářské prostory, technické vybavení podmínky tak, aby byla schopna řádně vykonávat státní správu, která na ni byla zákonem přenesená. Obec za výkon státní správy dostává příspěvek za plnění úkolů v přenesené působnosti.

„Obce s tzv. pověřením I. stupně – všechny obce v ČR v základním minimálním rozsahu výkonu státní správy svěřené obci (organizace voleb). Dále existuje 388 obcí s pověřením II. stupně (obce s tzv. pověřeným obecním úřadem), které mají vytvořeny potřebné personální a materiální podmínky a vykonávají na svém území a na území některých dalších obcí část působnosti státní správy v přesně vymezených oblastech státní správy (např. matriční řízení, stavební řízení, pozemkové řízení, atd.). Mezi obcemi s I. a II. stupněm pověřením, existují podle rozsahu výkon státní správy ještě vybrané obce se základní působností, které vykonávají působnost matričních úřadů a obce, které vykonávají působnost stavebních úřadů. Jde tedy o jakýsi mezistupně přenesené působnosti. Od 1. 1. 2003 působí v území 205 obcí s pověřením III. stupně (tzv. obce s rozšířenou působností)⁴⁰, na které byla po zrušení okresních úřadů přenesena většina jejich kompetencí.“⁴¹

---

⁴⁰ Zákon č. 314/2002 Sb., o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností, ve znění pozdějších předpisů.

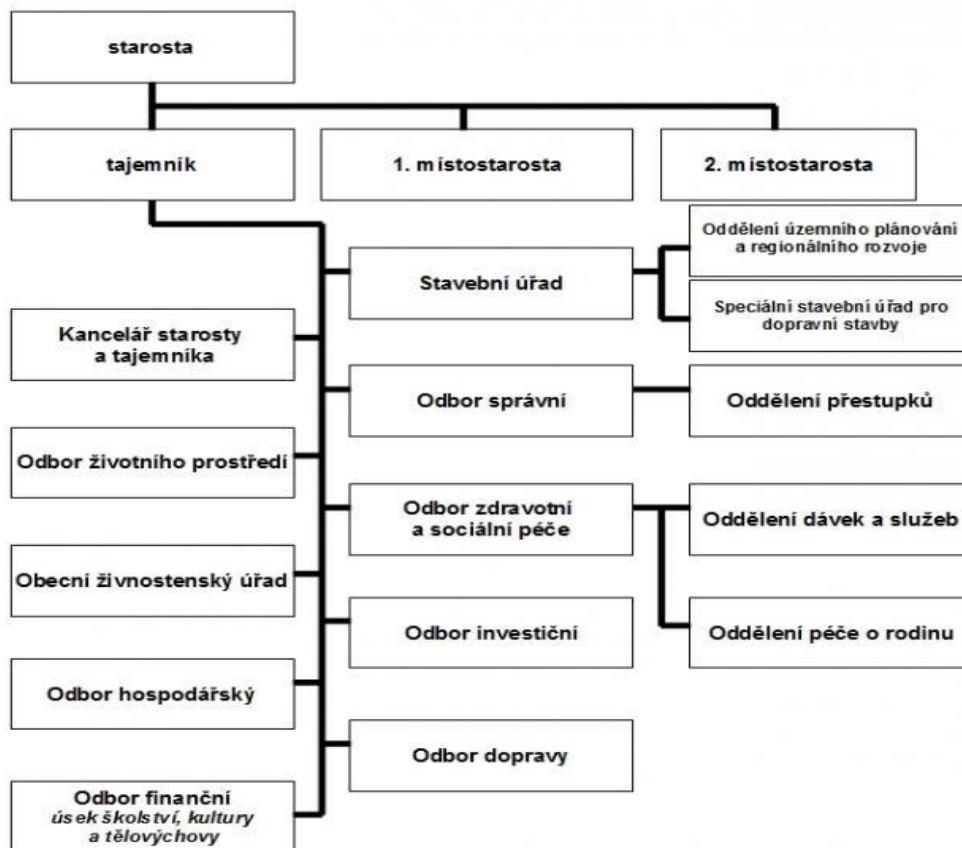
⁴¹ Zdroj: internetové stránky ministerstva vnitra:

<http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/odbor/reforma/priloha1.pdf> ze dne 3.3.2012

Při této činnosti se musí řídit platnými zákony, předpisy, usneseními vlády, směrnicemi rozhodnutími nadřízeného orgánu, kterým je krajský úřad, který poskytuje i metodickou pomoc.

Obrázek 4 Příklad organizace orgánů obce v přenesené působnosti

Organizační schéma Městského úřadu Hořice

Zdroj: www.horice.org

6.1.1 Czech point

„Czech POINT, neboli Český Podací Ověřovací Informační Národní Terminál, jehož cílem je zredukovat přílišnou byrokracii ve vztahu občan – veřejná správa. Je asistovaným místem výkonu veřejné správy, kde může každý člověk požádat o výpis z veřejných i neveřejných rejstříků, podat podání, požádat o datovou schránku, či provést autorizovanou konverzi na žádost. Czech POINTy jsou v současné době rozšířeny na více než 6600 obecních

a krajských úřadech, vybraných pracovištích České pošty, zastupitelských úřadech, kancelářích Hospodářské komory a také v kancelářích notářů.

Projekt Czech POINT přináší značné ulehčení komunikace se státem. V některých situacích stačí dojít pouze na jeden úřad. V konečné fázi projektu by občan mohl své záležitosti vyřizovat i z domova prostřednictvím internetu.“⁴²

6.1.2 Matrika

Matrika je jednou ze základních povinností obcí v přenesené působnosti, nalezneme ji na pověřených obecních úřadech. Je to státní evidence, která zaznamenává narození, uzavření manželství, nově vznik registrovaného partnerství a úmrtí. Na matrice se provádí úřední zápisy o tom, že se někdo narodil, že zemřel – příslušný k tomuto zápisu je matriční úřad, v jehož správním obvodu se fyzická osoba narodila nebo zemřela. Dále se zde provádí zápisy když někdo uzavře sňatek, či registrované partnerství – příslušný k zápisu o uzavření manželství nebo registrovaného partnerství je matriční úřad v jehož správním obvodu došlo k uzavření manželství.

Matrika vydává matriční doklady:

rodný list – k tomuto složí evidence tzv. kniha narození

oddací list – k tomuto složí evidence tzv. kniha manželství

úmrtní list – k tomuto složí evidence tzv. kniha úmrtí

Do matriční knihy může nahlížet, popřípadě žádat matriční úřad o vydání určitého dokladu fyzická osoba, které se zápis týká, nebo členům její rodiny, jejím sourozencům a zplnomocněným zástupcům, v případě osvojení jen osvojitelům a po dosažení zletilosti osvojení, a dále jen pro úřední potřebu.

6.1.3 Registr řidičů

Registr řidičů fungoval v papírově podobě asi do roku 1994, od roku 1995 jej nahradila elektronická verze. Systém využíval okresní databáze, které postupně

migrovaly do centra. V současné době tuto komunikaci s centrálním registrem řidičů zajišťuje obec s rozšířenou působností. Centrální registr řidičů je rozsáhlá celostátní evidence, zahrnující evidenci a výrobu řidičských průkazů, mezinárodních řidičských průkazů, evidenci přestupků a jejich statistiky, bodový systém, evidenci řidičských oprávnění, osvědčení a průkazů profesní způsobilosti, školení bezpečné jízdy, zákazů řízení motorových vozidel, pozbytí práva k řízení motorových vozidel a dalších souvisejících údajů. Od roku 2009 byla přidána možnost zažádat o výpis z registru řidičů na kontaktních místech Czech POINT.

6.1.4 Evidence obyvatel

Evidence obyvatel je vedena v informačním systému a obsahuje zákonem stanovené údaje o státních občanech České republiky. Jedná se o jednotný informační systém státní správy – registr obyvatel, občanské průkazy a cestovní doklady. Program Ministerstva vnitra ČR pro evidenci obyvatel, zpracování a výdej občanských průkazů a cestovních dokladů. Tento program umožňuje obci s rozšířenou působností plnit úkoly na úseku přenesené působnosti

6.1.5 Stavební správa - stavební úřady

Stavební úřady vykonávají stavební správu jako státní správu. Při této činnosti se řídí především Stavebním zákonem a zákonem o územním plánování a stavebním řádem. Ústředním orgánem stavební správy je Ministerstvo pro místní rozvoj, které řídí stavební úřady, ty jsou určeny vyhláškou a jednou ročně zveřejňovány ve Sbírce zákonů. Podle správního členění jsou další úrovně krajské stavební úřady a stavební úřady na obcích s rozšířenou působností. Speciální stavební úřady se člení podle specializace na dopravní stavby, letecké stavby, drážní stavby, vodní stavby a vojenské stavby.

---

⁴² Zdroj: <http://www.czechpoint.cz/web/> ze dne 10.2.2012

Krajské stavební úřady jsou nadřízeným orgánem pro obce s rozšířenou působností a stavební úřady ve svém správním obvodu. V rámci své kompetence provádí řízení územního plánování jako přenesenou působnost.

Stavební úřady s rozšířenou působností kromě správy své obce, jsou nadřízeným orgánem pro obce ve svém správním obvodu.

Stavební úřady v obcích s přenesenou působností vykonávají stavební správu na svém území a u svých pověřených obcí. Kde sledují veškerou stavební činnost v obci, evidují ohlašování staveb a řídí pracovníky stavebního úřadu.

6.1.6 Živnostenská správa

Centrálním živnostenským úřadem je v současné době Ministerstvo průmyslu a obchodu, jehož správu vykonávají kraje a obce s přenesenou působností. Krajské živnostenské úřady zabezpečují řídicí a kontrolní činnost na území kraje. Obecní živnostenský úřad vydává živnostenské oprávnění, kontroluje, případně ukládá sankce a pokuty v obvodu své působnosti. Základem pro práci živnostenské správy je živnostenský zákon.

V současné době je pro zjednodušení evidence připravován tzv. centrální registr, na který by měly mít přístup:

- „živnostenský úřad,
- finanční úřad,
- úřad práce,
- správa sociálního zabezpečení
- zdravotní pojišťovny,
- evidence trestů a dlužníků,
- obchodní rejstřík obyvatel⁴³

---

⁴³ “ KÁŇA, P., *Základy veřejné správy*, Ostrava, Montanex, 2007 ISBN:978-80-7225-2442 s. 190

6.1.7 Správa školství

Správa školství se řídí hlavně školským zákonem, podle tohoto zákona je vzdělávání veřejnou službou, která se uskutečňuje podle vzdělávacích programů. Zřizovatelem může být i obec, která tak činí v rámci své samostatné působnosti, potom je povinna zabezpečit rozpočet na provoz školského zařízení. Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy potom poskytuje dotace na platy a vzdělávací programy, odpovídá za výchovně vzdělávací soustavu, vede rejstřík škol. Kontrolním orgánem výchovně vzdělávacího programu je Česká školní inspekce.

6.1.8 Správa kultury

Ministerstvo kultury ČR je nejvyšším orgánem pro správu kultury. Úřady územní samosprávy jsou pověřené k výkonu státní správy. Zřizují odbory kultury na úrovni krajů, obcí rozšířenou působností a obcí s přenesenou působností. Působí v oblasti:

- umění, muzea, knihovny
- divadla
- kulturní památky
- církve a náboženská společenství
- rozhlasové a televizní vysílání

6.1.9 Správa zdravotnictví

Zdravotní správu dělíme na veřejnou, státní správu léčiv a státní právu ochrany veřejného zdraví. Nejvyšším orgánem je Ministerstvo zdravotnictví ČR, které je zřizovatelem státních zdravotnických zařízení, ústavu pro kontrolu léčiv, je koordinačním střediskem pro rezortní zdravotnické a informační systémy, ústavu zdravotnických informací a statistiky. Zřizovatelem na územní úrovni jsou krajské a obecní úřady, které realizují veřejnou správu. Mohou zřizovat mimo nemocnic také odborné léčebné ústavy, a zvláštní a dětská léčebná zařízení. Obecní úřady v případě nebezpečí nebo ohrožení veřejného zdraví (např. epidemie, záplavy) vyhláší svá opatření veřejnými sdělovacími prostředky, nebo obecně závaznou vyhláškou. Toto se týká i případů

obtěžování hlukem např. dopravou, produkcí hudby, či provozem pohostinství. Kontrolu provádí krajská hygienická stanice, v jejím čele stojí krajský hygienik, ten řídí výkon krajské hygienické stanice.

6.1.10 Správa dopravy

Ministerstvo dopravy je vrcholovým orgánem správy dopravy, je státní správou a stará se o pozemní komunikace, dráhy, leteckou dopravu vnitrozemskou a námořní plavbu. Pozemní komunikace členíme podle vlastníka a významu. Stát je vlastníkem dálnic a silnic I. třídy. Kraj je vlastníkem silnic II. a III. třídy. Obec je vlastníkem místní pozemní komunikace k místní dopravě. Obec také provádí údržbu místních komunikací II. a III. třídy, spravují dopravní režim na sém území. Vydávají registrace k provozování autoškol, vedou evidenci silničních vozidel, vydávají řidičské průkazy, projednávají přestupky a ukládají pokuty za přestupky.

6.1.11 Správa policie

Zřizovatelem obecní policie je obecní úřad, který ji i financuje. Strážníci jsou zaměstnanci obecního úřadu. Obecní policie je oprávněna řešit delikty občanů, dohlížet na dodržování právních předpisů, dohlížet na bezpečnost osob a ochranu majetku. Jelikož obecní policie není orgánem činným v trestním řízení spolupracuje s Policií České republiky.

6.1.12 Ochrana životního prostředí

Nejvyšším orgánem je Ministerstvo životního prostředí. Pro odbor životního prostředí obecního úřadu je nadřízeným orgánem odbor životního prostředí krajského úřadu. Obecní úřady s rozšířenou působností kontrolují dodržování povinností provozovatelů, případně rozhodují o poplatcích za znečišťování. Vydávají souhlas ke stavbám, vynětí pozemků ze zemědělského půdního fondu. Stanovují podmínky poskytování informací o stavu životního prostředí a rozhodují o omezení zastavení či omezení činnosti poškozující životní prostředí, např. při inverzí situaci, mohou nařídit omezení provozu největším znečišťovatelům.

6.2 Pověřený obecní úřad

Obec s pověřeným obecním úřadem (obce II) je taková obec, na kterou stát přenáší část svých pravomocí, je to menší obec a také rozsah působnosti není tak velký jako mají obce s rozšířenou působností. Obec s pověřeným obecním úřadem vždy spadá do správního obvodu nějaké obce s rozšířenou působností. Je to obecní úřad, který vedle vlastního výkonu přenesené působnosti vykonává i přenesenou působnost ve správním obvodu za obce, které neplní povinnost výkonu přenesené působnosti. Krajský úřad rozhodne, že přenesenou působností pověří obecní úřad, do jehož správního obvodu patří, ten převezme část nebo celou přenesenou působnost. Podle toho jakou část přenesené působnosti převezme pověřený obecní úřad, potom krajský úřad převede i výši příspěvku za výkon přenesené působnosti.⁴⁴ Tento druh v převodu výkonu přenesené působnosti přetrvává ještě z doby, kdy před ukončením činností okresních úřadů byla delegována část přenesené působnosti na obce. Tyto nebyly na výkon přenesené působnosti připraveny.

Obrázek 5 Územní členění podle obcí s pověřeným obecním úřadem Královéhradeckého kraje

Zdroj: <http://www.risy.cz/cs/krajske-ris/kralovehradecky-kraj/verejna-sprava/spravni-cleneni/uzemni-cleneni-mapy/>

⁴⁴ Zákon 128/2000 Sb. o obcích ve znění pozdějších předpisů

6.3 Obce s rozšířenou působností

„Jako obecní úřad obce s rozšířenou působností je pro účel výkonu přenesené působnosti obecní úřad, který vedle přenesené působnosti vykonává v rozsahu jemu svěřeném přenesenou působnost ve správním obvodu.“⁴⁵ Jsou to obce, které mají nejširší rozsah výkonu státní správy. "Obce s rozšířenou působností vykonávají od 1. 1. 2003 většinu působností okresních úřadů. Namísto 73 okresních úřadů vzniklo 205 obcí s rozšířenou působností."⁴⁶ Mohou být i pověřeným obecním úřadem a mohou mít na svém území i obce s pověřeným obecním úřadem.⁴⁷ Případně může i obec s pověřeným obecním úřadem převzít část výkonu přenesené působnosti od obce s rozšířenou působností.⁴⁸ „Příklady působností okresních úřadů přenesených na obecní úřady obcí s rozšířenou působností:

- všeobecná vnitřní správa, tj. evidence obyvatel, vydávání cestovních a osobních dokladů, vydávání technických průkazů, evidence motorových vozidel
- památková péče,
- sociální zabezpečení,
- sociálně právní ochrany dětí,
- civilní služba,
- živnosti,
- doprava, tj. (silniční správní úřad, stanovení místní úpravy provozu dopravním značením atd.)
- vodoprávní řízení, odpadové hospodářství a ochrana životního prostředí a zemědělství.“⁴⁹

V roce 2008 uběhlo 5 let od počátku druhé etapy reformy veřejné správy "První etapou byl vznik krajů, ve druhém kroku byly zrušeny okresní

⁴⁵ Zákon 128/2000 Sb. o obcích, ve znění pozdějších předpisů §66

⁴⁶ Zdroj: <http://www.mvcr.cz/clanek/verejnopravni-smlouvy-159710.aspx>, ze dne 5.2.2012

⁴⁷ Zdroj: <http://www.risy.cz/cs/krajske-ris/kralovehradecky-kraj/verejna-sprava/spravni-cleneni/cz> dne 5.2.2012

⁴⁸ Zákon 128/2000 Sb. o obcích, ve znění pozdějších předpisů §66

⁴⁹ PAVLÁK, M.: *Nauka o veřejné správě*, Západočeská univerzita v Plzni, 2005, ISBN 80-7043-406-4, s. 28

úřady a jejich působnost přešla převážně na obce s rozšířenou působností. Na další kroky se stále čeká. Měla se vyřešit problematika malých obcí a zejména reformovat centrální úroveň veřejné správy." uvádí časopis veřejná správa a pokračuje "Obcím a městům, které náleží do správního obvodu obce s rozšířenou působností, nové uspořádání většinou vyhovuje. Občané si pochvalují, že v řadě agend nemusí dojíždět do okresního města. Zejména to platí pro dopravní a pasové agendy, vyřizování osobních průkazů, sociálních věcí apod. Starostové obcí také kladně hodnotí představitele obcí s rozšířenou působností, pokud s nimi společně řeší záležitosti celého obvodu i v širších souvislostech."⁵⁰

Obrázek 6 Uzemní členění podle obcí s rozšířenou působností Královéhradeckého kraje

Zdroj: <http://www.risy.cz/cs/krajske-ris/kralovehradecky-kraj/verejna-sprava/spravni-cleneni/uzemni-cleneni-mapy/> ze dne 15.3.2012

⁵⁰ Zdroj. Časopis veřejná správa článek ze dne 25.6.2008 autor:-as-

6.3.1 Veřejnoprávní smlouva

"Po ukončení činnosti okresních úřadů k 31. 12. 2002 byla část jejich pravomocí převedena na obce s rozšířenou působností. Zákonem č. 313/2002 Sb. s účinností od 1. 1. 2003 byl novelizován zákon o obcích, mj. byly do zákona doplněny nové paragrafy týkající se obcí s rozšířenou působností a veřejnoprávních smluv. Veřejnoprávní smlouva se podle potřeb obcí (smluvních stran) uzavírá buď na celou přenesenou působnost, nebo na její část."⁵¹

Veřejnoprávní smlouvu mezi sebou mohou uzavřít obce s rozšířenou působností na výkon přenesené působnosti nebo jeho části, pokud jsou ve správním obvodu stejného krajského úřadu. K uzavření takové smlouvy je třeba souhlasu Ministerstva. Stejně tak může veřejnoprávní smlouvu uzavřít obec, která vykonává přenesenou působnost s jinou obcí, která vykonává přenesenou působnost, pokud jsou ve správním obvodu stejné obce s rozšířenou působností. V tomto případě je třeba souhlasu krajského úřadu.

„Veřejnoprávní smlouva musí obsahovat

- *označení účastníků smlouvy,*
- *dobu trvání smlouvy,*
- *určení rozsahu přenesené působnosti, kterou budou orgány obce vykonávat pro orgány jiné obce (jiných obcí),*
- *způsob úhrady nákladů spojených s výkonem přenesené působnosti.“⁵²*

"Pomocí veřejnoprávních smluv si některé obce s rozšířenou působností řeší problémy se zabezpečením přeneseného výkonu státní správy (např. personální zabezpečení - nedostatek kvalifikovaných pracovníků, nemožnost zajistit zastupitelnost, chybějící prostory pro výkon přenesené působnosti, nedostatečné technické vybavení úřadu, neefektivní vykonávání rozsahem malé agendy)."⁵³

---

⁵¹ Zdroj: <http://www.mvcr.cz/clanek/verejnopravni-smlouvy-159710.aspx> dne 5.2.2012

⁵² Zákon 128/2000 o obcích, ve znění pozdějších předpisů

⁵³ Zdroj: *www stránky ministerstva vnitra ČR* <http://www.mvcr.cz/clanek/verejnopravni-smlouvy-159710.aspx> ze dne 5.2.2012

7 DOZOR A KONTROLA

Kontrola ve veřejné správě je jednou ze záruk zákonnosti v procesu jejího výkonu. Kontrola je systematická činnost kontrolního, případně dozorčího orgánu, která zkoumá, zda kontrolovaný orgán plní vytyčené úkoly a povinnosti a dosahuje stanovených cílů. Pokud tomu tak není, je kontrolovaný orgán vyzván k nápravě. Každá kontrola nejprve zjišťuje a analyzuje skutečný stav, po té porovnání zjištěného stavu se stavem žádoucím zhodnotí příčiny nedostatků a navrhne nápravná opatření vedoucí k odstranění nedostatků. Je třeba rozlišovat pojem dozor a kontrola.

Kontrolní činnost je nedílnou součástí veřejné správy, ale i samotná činnost orgánů veřejné správy musí být kontrolována. Proto je stanoven kontrolní systém.

I. **Správní kontrola** – orgán veřejné správy je kontrolním orgánem, potom rozlišujeme, koho kontroluje

1. *Vnější správní kontrola.*

a. Správní dozor - kontrola plnění povinností fyzickými a právnickými osobami vně veřejné správy. Kontroluje, zda je postupováno podle zákona.

b. Dozor nad samosprávnými veřejnoprávními korporacemi.

2. *Vnitřní správní kontrola* – zaměřená na vnitřní kontrolu subjektů veřejné správy, ke zjištění hospodárnosti, efektivnosti, a zákonnosti.

II. **Kontrola veřejné správy** – zaměřená na činnost veřejné správy, kontrolují subjekty mimo organizační soustavu pro zaručení nezaujatosti.⁵⁴

„Předmětem dozoru nejsou ani činnosti územních samosprávných celků, u kterých se uplatňují speciální kontrolní mechanismy. Konkrétně jde o

---

⁵⁴ Srv: HORZINKOVÁ, E., FIALA, Z.: *Správní právo hmotné*, Leges, Praha 2010 ISBN: 978-8087212-55-4, s.111 a n.

hospodaření s majetkem, které podléhá kontrole podle zákona o finanční kontrole a je přezkoumáváno buď auditory, nebo (jde-li o obce) krajskými úřady. Hospodárné nakládání s majetkem a finančními prostředky kontrolují rovněž orgány samotných územních samosprávných celků, jako např. finanční a kontrolní výbory zastupitelstva a útvary interního auditu.⁵⁵ Podle § 9a, zákona 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, si obce zajišťují výkon finanční kontroly podle zvláštního právního předpisu. Podle zákona 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je obec kontrolována kontrolou zaměřenou na orgány veřejné správy. Podle tohoto zákona by každá územní jednotka měla zavést vnitřní kontrolní systém, kde se kontrola dělí na předběžnou, průběžnou a následnou.

„Účelem dozoru podle obecního zřízení je zjišťovat soulad obecně závazných vyhlášek obce se zákony a dále soulad usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů obce v samostatné působnosti a soulad nařízení obce (jakožto právního předpisu vydávaného v přenesené působnosti) se zákony a jinými právními předpisy. V případě usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu obce v přenesené působnosti se zjišťuje soulad se zákonem, jiným právním předpisem a v jejich mezích též s usnesením vlády, směrnicí ústředního správního úřadu nebo s opatřením krajského úřadu přijatém při kontrole výkonu přenesené působnosti obce.“⁵⁶

7.1.1 Dozor nad vydáváním právních předpisů v samostatné působnosti

Ministerstvo vnitra má oprávnění vyzvat obec ke zjednání nápravy, pokud vyhláška obce vydaná v samostatné působnosti odporuje zákonu. Pokud se tak nestane, v zákonem stanovené lhůtě, může ministerstvo vnitra účinnost této vyhlášky pozastavit. Podobně se postupuje v případě usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů obce, pokud by šlo o závažný rozpor se zákonem, případně pokud by nařízení obce bylo v rozporu lidskými právy

---

⁵⁵ BRŮNA, J., a kol.: Veřejná správa v České republice (2.rozšířené vydání), Tiskárna MV ČR, Praha, 2005

⁵⁶ Zdroj: Deník veřejné správy 27.2.2008. dostupné na <http://www.dvs.cz/clanek.asp?id=6308926> ze dne 5.3.2012

a základními svobodami, potom může Ministerstvo vnitra pozastavit účinnost i bez předchozí výzvy ke sjednání nápravy. Dozorová novela odstranila předchozí nevhodnou duplicitu dozorových orgánů nad obecní samosprávou, když dozorový proces vykonávaly společně Ministerstvo vnitra a krajské úřady (jejich úloha byla v různých fázích dozoru odlišná, přičemž silnější pravomoci a odpovědnost za výsledek dozoru mělo Ministerstvo vnitra -- mohlo např. pozastavit účinnost obecně závazné vyhlášky či nařízení obce).

7.1.2 Dozor nad vydáváním právních předpisů v přenesené působnosti

Odporuje-li nařízení obce zákonu, vyzve krajský úřad obec ke zjednání nápravy. Pokud se tak nestane v zákonem stanovené lhůtě, krajský úřad pozastaví účinnost tohoto nařízení. Podobně se postupuje, pokud by šlo o závažný rozpor se zákonem, případně pokud by nařízení obce bylo v rozporu lidskými právy a základními svobodami. Pokud obec nesjedná nápravu, podá ředitel krajského úřadu návrh na zrušení nařízení obce k Ústavnímu soudu.

„Odporuje-li usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánu obce v přenesené působnosti zákonu, jinému právnímu předpisu a v jejich mezích též usnesení vlády, směrnici ústředního správního úřadu nebo opatření krajského úřadu přijatému při kontrole výkonu přenesené působnosti, vyzve krajský úřad obec ke zjednání nápravy.“⁵⁷ „V případě zřejmého a závažného rozporu usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu obce v přenesené působnosti se zákonem může krajský úřad takové usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánu obce zrušit bez předchozí výzvy ke zjednání nápravy.“⁵⁸

---

⁵⁷ Zákon č.128/2000 Sb. o obcích, ve znění pozdějších předpisů hlava IV, díl 2., §126 , odst.1

⁵⁸ Zákon č.128/2000 Sb. o obcích, ve znění pozdějších předpisů hlava IV, díl 2., §126 , odst.2.

8 ZÁVĚR

Po svržení komunistického režimu v roce 1989 nastala transformace z totalitního na demokratický stát. Do té doby uplatňovaný totalitní systém bylo nutné přeměnit na fungující veřejnou správu opřenu o zásady demokracie a právního státu. Byla zahájena reforma, která kompletně přeměnila centralizovanou správu na decentralizovanou státní správu a samosprávu. Podstatou reformy bylo přenesení působnosti z orgánů státní správy na samosprávné subjekty, nebo na dekoncentrované orgány státní správy. Cílem reformy bylo přiblížit veřejnou správu občanovi, což se dá říci, že se více méně daří. Za chybné kroky považuji například rušení krajských úřadů (krajské národní výbory), které se, i když pod jiným názvem, opět zřizovaly s poněkud pozměněnými funkcemi.

Výsledkem reformy územní veřejné správy je stav, kdy obce a kraje vykonávají zároveň přenesenou a samostatnou působnost. Smíšená státní správa se samosprávou u nás funguje od roku 1990 a to na základě zákonné delegace. Podle rozsahu přenesené působnosti jsou rozlišovány tři kategorie obcí. Obce se základním rozsahem jsou převážně malé obce okolo 500 obyvatel. Obce s pověřeným obecním úřadem, ty podle mého názoru zůstali v účinnosti ještě z doby, kdy byly rušeny krajské úřady, neboť nové zřízené obce s rozšířenou působností tzv. obce III typu, jsou zároveň i obcí s pověřeným obecním úřadem. Obce s rozšířenou působností vykonávají státní správu v oblasti financí, školství, kultury, obecné správy, živnostníků, stavebního řádu, obrany a krizového plánování, zemědělství a ochrany životního prostředí. Správní obvody těchto obcí byly určeny expertně podle počtu obyvatel a spádovosti. V této fázi mnoho obcí využilo možnosti uzavření veřejnoprávních smluv s jinou obcí, zejména mezi obcemi, na jejichž základě je vykonávána přenesená působnost jednoho místo druhého. Nejčastěji se tyto smlouvy využívají oblasti přestupků, činnosti obecní policie nebo například evidence obyvatel. Souhlasím s názorem, že z pohledu obce je účelnější uzavřít veřejnoprávní smlouvu, než se potýkat s nedostatkem kvalifikovaného personálu, prostor,

financí atd., avšak z pohledu občana může být matoucí, jaký úřad s určitou záležitostmi mají vyhledat.

Obce jsou základními orgány územní veřejné správy, jsou ústavou a zákony oprávněny vykonávat jak samostatnou, tak i přenesenou působností, při jejímž výkonu se řídí vlastním zájmem. Obec je právním subjektem a disponuje s vlastním majetkem, se kterým hospodaří na svém území a ve vlastní působnosti, které jsou v zájmu občanů obce. Pod pojem obec lze zahrnout i město, městys, statutární město, obec s pověřeným obecním úřadem i obec s rozšířenou působností. Nejzákladnějším orgánem obce je zastupitelstvo, které obec samostatně spravuje. Zastupitelstvo je vrcholným orgánem obce, je voleno občany obce. Ze členů zastupitelstva je zvolena rada, starosta a místostarosta. Dalším orgánem je obecní úřad v čele se starostou, místostarostou, tajemníkem a zaměstnanci obecního úřadu. Zvláštní orgány jsou zřizovány na základě zvláštního zákona pro výkon přenesené působnosti. Mezi zvláštní orgány obce patří komise pro projednání přestupků, komise pro sociálně-právní ochranu dětí, obecní policie, povodňová komise obce a další orgány označené v zákoně. Občané často vidí obecní úřad jako budovu, neuvědomují si, že do samosprávy své obce mají možnost zasáhnout samy. Nerozlišují samostatnou a přenesenou působnost a neuvědomují si, že obec je samostatnou územní jednotkou, která je zastupuje.

Ve své práci se také zabývám hospodařením obcí. V dnešní době je obtížné hospodařit s přidělenými finančními prostředky bez problémů. Podle mého názoru k tomu ještě přispívá fakt, že při přerozdělování rozpočtového určení daní mají velká města, oproti malým obcím, přidělenou vyšší částku na jednoho obyvatele. Tento stav se má v brzké době změnit a v současné době probíhají jednání o změnách.

Obecně lze shrnout, že nejvýznamnějším nedostatkem je přílišná různost správních obvodů jednotlivých orgánů. Sloučením jednotlivých správních obvodů a jejich agend by zůstávaly úřady stále dostupné pro občany, a přitom by se zvýšila efektivita veřejné správy.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- BENEDA, I., a kol.: *Historický vývoj právní úpravy správního řízení a dalších postupů ve veřejné správě (1918-2005)*, Periplum, 2007, ISBN 978-80-86624-45-7
- BRŮNA, J., a kol.: *Veřejná správa v České republice (2.rozšířené vydání)*, Tiskárna MV ČR, Praha, 2005
- HENDRICH, D., a kol.: *Správní právo. Obecná část, (6. vydání)*, C. H. Beck, Praha, 2006, ISBN 80-7179-442-2.
- HORÁKOVÁ, M., MRKÝVKA, P., PRŮCHA, P., SVATOŇ, J., SKULOVÁ, S.: *Základy správní vědy*, Masarykova univerzita, Brno, 1998, ISBN 80-210-1828-3
- HORIZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V.: *Základy organizace veřejné správy v ČR (2. upravené vydání)*, Aleš Čeněk, Plzeň, 2010, ISBN: 979-80-7380-263-9
- HORIZINKOVÁ, E., FIALA, Z.: *Správní právo hmotné*, Leges, Praha, 2010 ISBN: 978-8087212-55-4
- KAŠPAROVÁ, L., POTUČEK, M., a kol.: *Kohezní politika: Osídlení v České republice*, MMR Praha, ÚÚR Brno, Praha, 2009. ISBN: 978-80-903928-7-8
- KÁŇA, P.: *Základy veřejné správy*, Montanex, Ostrava, 2007, ISBN: 978-80-7225-244-2
- LOUDA, T., ROSPIČ, J., VOSTRÁ, L.: *Modernizace ve veřejné správě v Evropě a v České republice*, Aleš Čeněk, Plzeň, 2006, ISBN 80-7380-001-2
- PAVLÁK, M.: *Nauka o veřejné správě*, Západočeská univerzita v Plzni, Plzeň, 2005, ISBN 80-7043-406-4
- PERLÍN, R.: *Je strategický plán nástroj rozvoje venkovských mikroregionů?*, sborník abstraktů, konference Venkov je náš svět, Česká zemědělská univerzita, Český Krumlov, 2006, ISBN 80-213-1463-X
- POMAHAČ, R.: *Průvodce veřejnou správou*, ISV, Praha, 1999, ISBN 80-85866-42-0
- POŠVÁŘ, J.: *Obecné pojmy správního práva*, Brno, 1946
- PRŮCHA, P., *Základy správního práva a veřejné správy, obecná část*, MU Brno, Brno, 1996, ISBN 80-210-0886-5
- PRŮCHA, P.: *Veřejná správa a samospráva*, Vysoká škola aplikovaného práva, Praha, ISBN 80-86775-03-8

SKULOVÁ, S.: *Rozhodování ve veřejné správě*, (2. přepracované vydání)
Masarykova univerzita, Brno, 1996, ISBN 80-210-1458-X

SKULOVÁ, S.: *Základy správní vědy*, Masarykova univerzita, Brno, 1998,
ISBN: 80-210-1828-3

SVATOŇ, J., JAHELKOVÁ, K.: *Člověk, řízení, instituce*, MU, Brno, 1991,
ISBN 80-210-0276-

SVOBODA, K., GROPIČ, J., VEDRAL, J., PÍŠEK, M., *Územní samospráva a státní práva*, Eurounion, Praha, 2000, ISBN 80-85858-90-8

Sborník příspěvků z konference: *Normotvorné pravomoci obcí*, Masarykova univerzita Brno, Brno, 1998, ISBN 80210-1751-1

Časopis veřejná správa článek ze dne 25.6.2008 autor:-as-

Zákony

Ústavní zákon 1/1993 Sb., Ústava české republiky, ve znění pozdějších předpisů

Zákona 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky

Zákon 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů

Zákon 128/2000 Sb. o obcích, ve znění pozdějších předpisů

Zákon 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů

Zákon 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých

Zákon 131/2000 Sb. o hlavní m městě Praze, ve znění pozdějších předpisů

Zákon 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

Zákon 218/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů

Zákon 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů

Zákon 420/2004 Sb., o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí, ve znění zákona 13/2005 Sb.

Zákon 500/2004 Sb. Správní řád, ve znění pozdějších předpisů

Zákon 563/1991Sb. o účetnictví

Internetové zdroje

Internetové stránky města Hořic www.horice.org

Internetové stránky ministerstva vnitra: www.mvcr.cz

<http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/odbor/reforma/priloha1.pdf> ze dne 3.3.2012

<http://www.tplust.estranky.cz/clanky/seminarni-prace/periodizace-vyvoje-verejne-spravy-na-uzemi-cr-charakteristika-jednotlivych-etap.html> ze dne 5.2.2012

<http://www.risy.cz/cs/krajske-ris/kralovehradecky-kraj/verejna-sprava/spravni-cleneni/uzemni-cleneni-mapy/> ze dne 15.2.2012

<http://www.tplust.estranky.cz/clanky/periodizace-vyvoje-verejne-spravy-na-uzemi-cr-charakteristika-jednotlivych-etap.html>, ze dne 5. 2. 2012

<http://www.google.cz/url?sa=t&rct=j&q=spojen%C3%BD%20horizont%C3%A1ln%C3%AD%20model%20ve%C5%99en%C3%A9%20spr%C3%A1vy&source=web&cd=1&ved=0CCcQFjAA&url=http%3A%2F%2Fprakticka.yw.sk%2FRegionalni%20politika%20a%20regionalni%20rozvoj09%2Fperlin%202.ppt&ei=MCZbTg=AFOjCNEXA5OIXEwdMZHAdAqIloXivx-KBw&cad=rja> ze dne 29.2.2012

<http://www.risy.cz/cs/krajske-ris/kralovehradecky-kraj/verejna-sprava/spravni-cleneni/uzemni-cleneni-mapy/> ze dne 15.2.2012

Časopis OF 1/2010 rubrika Ekonomika, ze dne 10. 6. 2010 dostupné na <http://www.husakjan.cz/soubory/Z%C3%A1kladn%C3%AD%20principy%20hospoda%C5%99en%C3%AD%20obce.pdf?fid=1285324517> ze dne 3.3.2012

<http://www.czechpoint.cz/web/> ze dne 10.2.2012

<http://www.mvcr.cz/clanek/verejnopravni-smlouvy-159710.aspx>, ze dne 5.2.012

<http://www.risy.cz/cs/krajske-ris/kralovehradecky-kraj/verejna-sprava/spravni-cleneni/cz> dne 5.2.2012

<http://www.mvcr.cz/clanek/verejnopravni-smlouvy-159710.aspx> ze dne 5.2.2012

[www stránky ministerstva vnitra ČR http://www.mvcr.cz/clanek/verejnopravni-smlouvy-159710.aspx](http://www.mvcr.cz/clanek/verejnopravni-smlouvy-159710.aspx) ze dne 5.2.2012

Deník veřejné správy 27.2.2008. dostupné na <http://www.dvs.cz/clanek.asp?id=6308926> ze dne 5.3.2012

http://www.mesto-most.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=9959&id=5475 ze dne 8.1.2012

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1 Územní členění podle okresních úřadů Královéhradeckého kraje .	12
Obrázek 2 Současný spojený model veřejné správy	19
Obrázek 3 Územní členění České republiky podle krajů	22
Obrázek 4 Příklad organizace orgánů obce v přenesené působnosti.....	37
Obrázek 5 Územní členění podle obcí s pověřeným obecním úřadem Královéhradeckého kraje.....	43
Obrázek 6 Územní členění podle obcí s rozšířenou působností Královéhradeckého kraje.....	45

BIBLIOGRAFICKÉ ÚDAJE

Jméno autora: Halka Menčíková

Obor: Evropská hospodářskosprávní studia

Forma studia: kombinovaná

Název práce: Obce v kontextu veřejné správy

Rok: 2012

Počet stran: 55

Celkový počet příloh: 0

Počet titulů české literatury a pramenů: 34

Počet internetových zdrojů: 15

Vedoucí práce: JUDr. Zdeněk Fiala